

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη απόδοση στην ουσία και έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή Αθήνα, 2025.03.19 13:13:36 ΕΕΤ, Η Γραμματέας ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΡΑΣΥΡΙΣ

Αριθμός απόφασης
2395/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Μανουέλα Παντελιά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα Ελένη Κωνσταντίνου.

Συεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 25 Οκτωβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της εκκαλούσας : ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK Ανώνυμη Εταιρεία» και το δ.τ. «EUROBANK», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αριθμ. 8, με ΑΦΜ 996866969, ως νόμιμα εκπροσωπείται, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΕ», η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Της εφεσίβλητης : του και της κατοίκου οδός αριθμ. με ΑΦΜ η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της, Αικατερίνης Μάλλιαρη (ΑΜ ΔΣΑ 33440).

Προς ους η κοινοποίηση : 1) κατοίκου οδός η οποία δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 2) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ», με ΑΦΜ 094014201, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αριθμ. 86, ως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα και ήδη εφεσίβλητη ζήτησε να γίνει δεκτή η από 16.1.2014 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 146/27.1.2014 αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, η συζήτηση της οποίας ορίστηκε για τη δικάσιμο της 13.12.2017, οπότε και συζητήθηκε. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 314/2018 μη οριστική απόφαση του ίδιου ως άνω Δικαστηρίου που έκανε εν μέρει δεκτή την αίτησή της, ρύθμισε προσωρινά τις οφειλές της αιτούσας, εξάλειψε από την εκποίηση την κύρια κατοικία αυτής και όρισε νέα δικάσιμο την 13.3.2019, προκειμένου να ελεγχθεί τυχόν μεταβολή της περιουσιακής ή εισοδηματικής

κατάστασής της. Η ως άνω αίτηση συζητήθηκε εκ νέου κατά τη δικάσιμο της 13.3.2019 και εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 299/2019 μη οριστική απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου η οποία ρύθμισε προσωρινά τις οφειλές της αιτούσας και ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης, ορίζοντας νέα δικάσιμο την 28.9.2020, προκειμένου να ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής και οικονομικής κατάστασής της. Η ως άνω αίτηση συζητήθηκε εκ νέου κατά τη δικάσιμο 28.9.2020 και εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 560/2020 οριστική απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου, η οποία έκανε δεκτή την αίτηση. Κατά της απόφασης αυτής, η πρώτη καθ' ης η αίτηση και ήδη εκκαλούσα άσκησε την από 28.8.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 3902/114/30.8.2021 γραμματείας του Ειρηνοδικείου Αχαρνών και 75999/3922/1.10.2021 της γραμματείας του Πρωτοδικείου Αθηνών έφεση, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 9.12.2022, οπότε και συζητήθηκε. Ωστόσο, επειδή δεν εκδόθηκε απόφαση επί της έφεσης αυτής, λόγω της οριστικής παύσης του Δικαστή, δυνάμει της υπ' αριθμ. 2724/17.6.2024 πράξης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 77099/2724/20.6.2024, ορίστηκε η επανασυζήτηση της υπόθεσης κατά τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την επαναληφθείσα συζήτηση της υπόθεσης, η πληρεξούσια δικηγόρος της εφεσίβλητης παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, ενώ οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των λοιπών διαδίκων δεν παραστάθηκαν σε αυτό.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 307 ΚΠολΔ, αν για οποιονδήποτε λόγο, που παρουσιάζεται μετά το τέλος της συζήτησης, είναι αδύνατο να εκδοθεί η απόφαση, η συζήτηση επαναλαμβάνεται αφού οριστεί νέα δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικάσιμους μπορεί να γίνει και η κλήση για τη συζήτηση μπορεί να κοινοποιηθεί με επιμέλεια είτε κάποιου διαδίκου, είτε της γραμματείας του δικαστηρίου. Οι άνω διατάξεις εφαρμόζονται και στην περίπτωση, κατά την οποία δεν εκδοθεί απόφαση από τον δικαστή λόγω παραίτησης αυτού από την υπηρεσία ή λόγω καθυστέρησης στην έκδοση της απόφασης και το δικαστήριο διατάσσει να επαναληφθεί η συζήτηση. Η επαναλαμβανόμενη κατ' άρθρο 307 ΚΠολΔ συζήτηση αποτελεί, όπως και η από το

άρθρο 254 ΚΠολΔ συζήτηση, συνέχεια της προηγούμενης, καθώς το άρθρο 307 § 2 ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει ότι «οι διάδικοι μπορούν να καταθέτουν συμπληρωματικές προτάσεις στο ακροατήριο, εφόσον είχαν παραστεί στην αρχική συζήτηση. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν επιτρέπονται». Και ναι μεν στο άρθρο 307 ΚΠολΔ δεν μνημονεύεται ρητώς, όπως στο άρθρο 254 ΚΠολΔ, ότι η επαναλαμβανόμενη συζήτηση αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης, όμως δεν συντρέχει δικαιολογητικός λόγος να αντιμετωπιστούν κατά διαφορετικό τρόπο οι δύο περιπτώσεις, διότι οι πιο πάνω διατάξεις διαφέρουν μόνον ως προς το λόγο της επανάληψης, ο οποίος στην περίπτωση του άρθρου 307 ΚΠολΔ δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα κάποιου διαδίκου και, συνεπώς, δεν δικαιολογείται να υφίσταται, αν δεν εμφανιστεί ή δεν εμφανιστεί προσηκόντως ή δεν καταθέσει εκ νέου προτάσεις, δυσμενέστερη μεταχείριση, δηλαδή, να δικαστεί ερήμην και να υποστεί τις σχετικές συνέπειες (ΑΠ 1806/2022 ΝΟΜΟΣ). Συνακόλουθα, η αρχική και η επαναλαμβανόμενη συζήτηση συνθέτουν μία συζήτηση και ο διάδικος ο οποίος δεν παρίσταται στην επαναλαμβανόμενη, είχε όμως παραστεί στην αρχική, δικάζεται αντιμωλία, ενώ ο διάδικος που παρίσταται στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση δεν χρειάζεται να καταθέσει εκ νέου προτάσεις, οι δε κατατεθείσες εμπροθέσμως προτάσεις κατά την αρχική συζήτηση θεωρούνται ως εμπροθέσμως κατατεθείσες στην κατά την επανάληψη συζήτηση (ΑΠ 1806/2022, 337/2021, 936/2018, ΕφΑθ 450/2022, 815/2022, ΕφΠατρ 38/2022 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπ' αριθμ. 2724/17.6.2024 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 77099/2724/20.6.2024 Πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά τη διάταξη του άρθρου 307 ΚΠολΔ, λόγω παύσης του Δικαστή, χωρίς να εκδοθεί απόφαση, επαναφέρεται οίκοθεν προς συζήτηση, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, η από 28.8.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 3902/114/30.8.2021 γραμματείας του Ειρηνοδικείου Αχαρνών και 75999/3922/1.10.2021 της γραμματείας του Πρωτοδικείου Αθηνών έφεση της εκκαλούσας – καθ' ης η αίτηση κατά της εφεσίβλητης - αιτούσας, κατά της υπ' αριθμ. 560/2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αχαρνών. Σημειώνεται δε ότι κατά τη δικάσιμο της 9.12.2022, οπότε και η εν λόγω υπόθεση συζητήθηκε, χωρίς, ωστόσο, να εκδοθεί απόφαση, η μεν εκκαλούσα εκπροσωπήθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, (ΑΜ ΔΣΑ 21126), η εφεσίβλητη παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της, Αικατερίνης Μάλλιαρη (ΑΜ ΔΣΑ 33440) και οι προς ους η κοινοποίηση δεν παραστάθηκαν, ούτε

εκπροσωπήθηκαν δια πληρεξουσίου δικηγόρου (βλ. τα από 9.12.2022 πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου). Ωστόσο, από τις υπ' αριθμ. 11479Γ/11.10.2021 και 11493Γ/13.10.2021 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών,

προκύπτει ότι αντίγραφο της από 28.8.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 3902/114/30.8.2021 γραμματείας του Ειρηνοδικείου Αχαρνών και 75999/3922/1.10.2021 της γραμματείας του Πρωτοδικείου Αθηνών έφεσης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για συζήτηση κατά την αρχική δικάσιμο της 9.12.2022, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στους προς ους η κοινοποίηση, ήτοι την ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» και την αντίστοιχα. Περαιτέρω, από τα περιεχόμενα στη δικογραφή υπ' αριθμ. 2708/9.7.2024 και 2710/25.7.2024 αποδεικτικά επίδοσης της επιμελήτριας Δικαστηρίων, καθώς και από το υπ' αριθμ. 2711/9.7.2024 αποδεικτικό επίδοσης του Εφ. αποδεικνύεται ότι ακριβές αντίγραφο της υπ' αριθμ. 2724/17.6.2024 Πράξης ορισμού οίκοθεν επανασυζήτησης της έφεσης με κλήση για συζήτηση για την παρούσα δικάσιμο επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με επιμέλεια του Δικαστηρίου τόσο στην εκκαλούσα, όσο και στους προς ους η κοινοποίηση. Δεδομένου ότι οι ανωτέρω δεν εκπροσωπήθηκαν στη δίκη από πληρεξούσιο δικηγόρο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του πινακίου, για τον λόγο αυτό πρέπει να δικαστούν ερήμην (αρ. 271 σε συνδυασμό με αρ. 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), πλην όμως ενόψει του ότι η αρχική συζήτηση της υπόθεσης με την παρούσα συνθέτουν μια και ενιαία συζήτηση, κατά τα διαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη, οι διάδικοι που παραστάθηκαν στην πρώτη συζήτηση, δικάζονται αντιμωλία (βλ. ΑΠ 1806/2022, 337/2021, 936/2018, ΕφΑθ 450/2022, 815/2022, ΕφΠατρ 38/2022).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 514 ΚΠολΔ, δεύτερη έφεση από τον ίδιο διάδικο κατά της ίδιας απόφασης ως προς το ίδιο ή άλλο κεφάλαιο δεν επιτρέπεται. Κατά τη διάταξη αυτή αποκλείεται να συζητηθεί εκ νέου η βασιμότητα του αιτήματος εξαφανίσεως της εκκαλουμένης, όταν έχει ήδη εξεταστεί και απορριφθεί, έστω και αν ήδη στηρίζεται σε άλλους λόγους ή αφορά άλλο κεφάλαιο αυτής. Η διάταξη αυτή εισάγει εξαίρεση από τον κανόνα του άρθρου 218 ΚΠολΔ, κατά την οποία ο διάδικος δύναται να σωρεύσει όλα τα αιτήματα και όλες τις βάσεις στο ίδιο δικόγραφο, καθώς προκειμένου περί ενδίκου μέσου είναι υποχρεωτική η σώρευση όλων των λόγων που στηρίζουν αυτό στο ίδιο δικόγραφο ή η προβολή τους με το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων (άρθρο 520 παρ. 2 ΚΠολΔ). Η απαγόρευση άσκησης δεύτερης έφεσης τελεί υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) να έχει ασκηθεί προηγουμένως άλλη έφεση, ακόμη και αν αυτή απορρίφθηκε ως

απαράδεκτη, εκτός αν η πρώτη είναι ανυπόστατη ή παραιτήθηκε από αυτήν ο εκκαλών, β) να υπάρχει ταυτότητα αποφάσεων, να προσβάλλεται δηλαδή η ίδια απόφαση, ανεξαρτήτως αν με τη δεύτερη έφεση πλήττονται διαφορετικά κεφάλαια ή προβάλλονται άλλοι λόγοι, γ) να υπάρχει ταυτότητα διαδίκων, δηλαδή ο εκκαλών και ο εφεσίβλητος να είναι τα ίδια πρόσωπα. Η δεύτερη έφεση απορρίπτεται και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη. Μπορεί όμως να ισχύσει : α) ως δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης, αν αναφέρεται στα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με την πρώτη έφεση ή σε εκείνα που αναγκαστικώς συνεχονται με αυτά, β) ως αντέφεση, στην περίπτωση που έχουν ασκηθεί από τους διαδίκους αντίθετες εφέσεις και η δεύτερη έφεση του ενός από αυτούς αναφέρεται στα κεφάλαια της απόφασης που προσβάλλονται με την έφεση του αντίδικου ή σε κεφάλαια που αναγκαιώς συνεχονται με αυτά. Για να ισχύσει όμως η δεύτερη έφεση ως αντέφεση ή ως δικόγραφο πρόσθετων λόγων δεν αρκεί μόνο η κατάθεση, αλλά απαιτείται και κοινοποίηση αυτής τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση της πρώτης έφεσης ή της έφεσης του αντιδίκου. Αν όμως η δικάσιμος, που ορίστηκε αρχικά για την πρώτη έφεση ή για την έφεση του αντιδίκου, αναβληθεί ή ματαιωθεί, η δεύτερη έφεση μπορεί να ισχύσει ως δικόγραφο πρόσθετων λόγων ή ως αντέφεση, εφόσον κοινοποιήθηκε στον αντίδικο τριάντα ημέρες πριν από τη νέα δικάσιμο (ΑΠ 533/2001, ΕΛΛΔ/νη 42.1597, ΕφΛαρ 299/2020 ΝΟΜΟΣ, ΕφΔωδ 156/2008 ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 409/2003 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠερ 570/1996, ΕΛΛΔ/νη 38. 680, Σαμουήλ, Η έφεση, εκδ. 2003, άρθρ 514, § 161-181, σελ. 60-67). Η διάταξη του άρθρου 514 ΚΠολΔ δεν τυγχάνει εφαρμογής όταν εχώρησε νόμιμη παραίτηση από το δικόγραφο της πρώτης έφεσης, αφού τότε θεωρείται ότι αυτή δεν ασκήθηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 295, 299 ΚΠολΔ, ή όταν η πρώτη έφεση είναι ανυπόστατη ως διαδικαστική πράξη, αλλά και όταν η πρώτη έφεση είχε απορριφθεί ως απαράδεκτη, όπως στην περίπτωση που στρεφόταν κατά εν μέρει οριστικής απόφασης ή στη περίπτωση που δεν είχε απευθυνθεί κατά όλων των αναγκαίων ομοδίκων κατά το άρθρο 517 εδ.β ΚΠολΔ. Εφόσον η πρώτη έφεση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, είτε διότι δεν τηρήθηκε κάποια δικονομική προϋπόθεση για την άσκησή της, είτε ένεκα έλλειψης τυπικών στοιχείων του δικογράφου της, δεν είναι ανεπίτρεπτη «δεύτερη έφεση» αυτή που ασκείται ακολούθως, ενόσω διαρκεί η προθεσμία της έφεσης. Ως απαράδεκτη δε απορρίπτεται η έφεση αν λείπει κάποια από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού της, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 532 ΚΠολΔ, αλλά και όταν δεν κατατεθεί το προβλεπόμενο για την άσκησή της παράβολο, όπως ρητά ορίζεται στην ειδική διάταξη του άρθρου 495 παρ.3 ΚΠολΔ (ΑΠ 254/2022 ΝΟΜΟΣ, αντιθέτως περί του ότι η απαγόρευση άσκήσεως δεύτερης έφεσης από τον ίδιο διάδικο ισχύει και στη περίπτωση

που η πρώτη απορριφθεί ως απαράδεκτη βλ. ΕφΔωδ 156/2008 ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαμ 163/2010 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 513 παρ.1 ΚΠολΔ, έφεση επιτρέπεται μόνο κατά των αποφάσεων που εκδίδονται στον πρώτο βαθμό α), β) των οριστικών αποφάσεων που περατώνουν όλη τη δίκη ή μόνο τη δίκη για την αγωγή ή για την ανταγωγή. Αν η απόφαση είναι εν μέρει οριστική δεν επιτρέπεται έφεση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων πριν εκδοθεί οριστική απόφαση. Εν μέρει οριστική είναι η απόφαση με την οποία περατώνεται η δίκη ως προς ορισμένα μόνο κεφάλαια ή βάσεις της αγωγής ή προς ορισμένους μόνο διαδίκους ενώ ως προς τα υπόλοιπα κεφάλαια ή βάσεις ή ως προς τους υπόλοιπους διαδίκους η διαφορά δεν τέμνεται οριστικώς αλλά εξακολουθεί να είναι εκκρεμής. Το αποτέλεσμα αυτό διατυπώνεται με σχετική διάταξη στο διατακτικό, το οποίο αποτελεί την ουσία της απόφασης και περιέχει τη θέληση και διαταγή του Δικαστηρίου, ή και στο σκεπτικό, αλλά ρητώς και σαφώς (ΑΠ 7/2003 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 147/2020 ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 410/2012 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΕφΘεσ 303/1989, Αρμ. 1989/786, ΕφΑΘ 1804/1980, σελ. 857, Σ.Σαμουήλ, ο.π. §207, §223, σελ. 86, 92). Εξάιρεση του κανόνα, ότι η έφεση δεν χωρεί κατά απόφασης εν μέρει οριστικής, προβλέπεται στο νόμο όταν δικάζεται αγωγή και ανταγωγή (άρθρο 513 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ). Εάν εκδοθεί οριστική απόφαση επί της μιας από αυτές, συγχωρείται έφεση, μολονότι δεν έχει περατωθεί οριστικώς η διαφορά επί της άλλης (Σ. Σαμουήλ, ο.π. § 226/96). Με την άσκηση της έφεσης κατά της οριστικής απόφασης θεωρείται ότι έχουν συμπεροσβληθεί και οι προεκδοθείσες μη οριστικές αποφάσεις και αν η έφεση δεν απευθύνεται ρητώς εναντίον τους (άρθρο 513 παρ. 2 ΚΠολΔ). Οι ως άνω αποφάσεις θεωρούνται συνεκκληθείσες κατά τις μη οριστικές τους διατάξεις, εφόσον επί των διατάξεων αυτών στηρίχθηκε η οριστική απόφαση. Εάν η απόφαση που εκδόθηκε πριν από την οριστική περιέχει και οριστικές διατάξεις δεν θεωρείται και ως προς αυτές συνεκκληθείσα, παρά μόνο αν η έφεση διατυπώνεται ρητώς κατά αυτής (ΑΠ 1629/2011 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 203/2001 ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 2389/2006 ΝΟΜΟΣ, Σ. Σαμουήλ, ο.π. § 211 σελ. 87). Εάν απορριφθεί η έφεση ως απαράδεκτη, επειδή ασκήθηκε κατά αποφάσεως που δεν είχε ακόμη καταστεί οριστική, δεν αποκλείεται η άσκηση νέας έφεσης, όταν η απόφαση του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου καταστεί οριστική, αφού η έφεση αυτή δεν θεωρείται ότι προσκρούει στην απαγορευτική διάταξη του άρθρου 514 ΚΠολΔ, η οποία προϋποθέτει δυνατότητα ασκήσεως μιας εφέσεως (Ολ. ΑΠ 1138/1974, ΝοΒ 23.640, ΕφΠειρ147/2020 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 1434/1970, ΝοΒ 1970.1384, Σαμουήλ ο.π. § 165 σελ. 62). Η δικαστική απόφαση που προσδιορίζει μηδενικές ή μικρού ύψους καταβολές, κατά τη διάταξη της παρ.5 του άρθρου 8 Ν.3869/2010, εφόσον εξαντλεί το προβλεπόμενο από το νόμο χρονικό διάστημα, ήδη τριών ετών, είναι οριστική και

συνεπώς δεκτική εφέσεως. Στην περίπτωση, όμως, που οι μηδενικές ή μικρού ύψους καταβολές ορίστηκαν για χρονικό διάστημα όχι μικρότερο των πέντε μηνών και επιπλέον ορίστηκε νέα δικάσιμος για τον επαναπροσδιορισμό τους, η απόφαση είναι οριστική κατά το μέρος που ορίζει καταβολές, έστω και μηδενικές, και μη οριστική κατά το μέρος που ορίζει νέα δικάσιμο για επανακαθορισμό των δόσεων, προς συμπλήρωση του προβλεπόμενου, και ως τέτοια δεν υπόκειται σε έφεση, ούτε ως προς την οριστική της διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 513 παρ.1 εδ.β ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και στις αποφάσεις που εκδίδονται κατά την εκούσια δικαιοδοσία των άρθρων 739 επ. ΚΠολΔ, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 741 του ίδιου Κώδικα (ΜονΠρΚορ 37/2019 ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΑθ 10968/2017 αδημ. στο νομικό τύπο, Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εκδ. 2014, σ. 306, έτσι και Ν. Κατηφόρης, Η Δικονομία της Ρυθμίσεως Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων, εκδ. 2013, σ. 77, ΜονΠρΘεσ 18653/2017 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ).

Η υπό κρίση από 28.8.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 3902/114/30.8.2021 γραμματείας του Ειρηνοδικείου Αχαρνών και 75999/3922/1.10.2021 της γραμματείας του Πρωτοδικείου Αθηνών έφεση της εκκαλούσας κατά της υπ' αριθμ. 560/2020 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, η οποία εκδόθηκε επί της από 16.1.2014 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 146/27.1.2014 αίτησης της αιτούσας και ήδη εφεσίβλητης, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα (άρθρα 495 επ., 511, 513 παρ. 1, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 2, 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), εφόσον κανένας από τους διαδικούς δεν επικαλείται, ούτε προκύπτει από κάποιο στοιχείο της δικογραφίας, ότι έλαβε χώρα επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης, ενώ δεν παρήλθε διετία από τη δημοσίευσή της που έλαβε χώρα την 29.12.2020 και νομότυπα, με κατάθεση του σχετικού δικογράφου στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, αρμοδίως δε φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο 17Α ΚΠολΔ).

Επί της από 16.1.2014 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 146/27.1.2014 αίτησης της αιτούσας και ήδη εφεσίβλητης εκδόθηκε αρχικά η υπ' αριθμ. 314/2018 μη οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, η οποία έκανε εν μέρει δεκτή την αίτησή της, ρύθμισε προσωρινά τις οφειλές της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές ποσού 100 ευρώ προς τις πιστώτριες της, συμμέτρως διανεμόμενων, με ισχύ για χρονικό διάστημα μέχρι τη δημοσίευση της νέας απόφασης που θα επαναπροσδιόριζε τις μηνιαίες καταβολές της, όρισε νέα δικάσιμο την 13.3.2019, προκειμένου να ελεγχθεί τυχόν μεταβολή της

περιουσιακής ή εισοδηματικής κατάστασης της αιτούσας και να επαναπροσδιοριστούν ενδεχομένως οι μηνιαίες καταβολές της προς τις πιστώτριες της μέχρι την εξάντληση της πενταετίας, εξαίρεσε από την εκποίηση την κύρια κατοικία αυτής και όρισε ότι κατά τη δικάσιμο της 13.3.2019 θα καθορισθεί η έναρξη και η διάρκεια της περιόδου εξόφλησης του 80% της αντικειμενικής αξίας της εν λόγω κύριας κατοικίας και το επιβαλλόμενο επιτόκιο. Η ως άνω αίτηση συζητήθηκε εκ νέου κατά τη δικάσιμο της 13.3.2019 και εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 299/2019 μη οριστική απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου, η οποία ρύθμισε προσωρινά τις οφειλές της αιτούσας με τον ορισμό καταβολής μηνιαίας δόσης συμμέτρως προς τις καθ' ων πιστώτριες, ποσού 100 ευρώ, όπως για τον επιμερισμό του ποσού αυτού ορίζεται στην υπ' αριθμ. 314/2018 απόφαση, της προσωρινής ρύθμισης έχουσας διάρκεια 12 μηνών, ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης ως προς την κρίση περί της ρύθμισης για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της αιτούσας από τη ρευστοποίηση προς ικανοποίηση των δανειστών της και όρισε νέα δικάσιμο την 28.9.2020, προκειμένου να ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής και οικονομικής κατάστασης της αιτούσας και βάσει αυτής είτε να διατηρηθεί οριστικά η προαναφερόμενη ρύθμισή της, είτε να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τον υπολειπόμενο χρόνο της ρύθμισης, καθώς και να προσδιοριστούν οι δόσεις και η διάρκεια αυτών, όσον αφορά τη ρύθμιση της αιτούσας για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της από τη ρευστοποίηση. Η ως άνω αίτηση συζητήθηκε εκ νέου κατά τη δικάσιμο 28.9.2020 και εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 560/2020 οριστική απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου, η οποία έκανε δεκτή την αίτηση, ρύθμισε τις οφειλές της αιτούσας προς τις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες με μηνιαίες καταβολές, εντός του πρώτου δεκαημέρου κάθε μήνα, ποσού 100 ευρώ, συμμέτρως διανεμόμενου προς τις απαιτήσεις των καθ' ων η αίτηση πιστωτριών, όπως ειδικότερα ορίζεται στο σκεπτικό της υπ' αριθμ. 314/2018 απόφαση μέχρι την εξάντληση της πενταετίας, ήτοι επί 34 μήνες, και υποχρέωσε την αιτούσα να καταβάλει μηνιαίως προς την πρώτη καθ' ης η αίτηση πιστώτρια το ποσό των 307,29 ευρώ για 20 έτη για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της.

Ωστόσο, η υπό κρίση από 28.8.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 3902/114/30.8.2021 γραμματείας του Ειρηνοδικείου Αχαρνών και 75999/3922/1.10.2021 της γραμματείας του Πρωτοδικείου Αθηνών έφεση της εκκαλούσας κατά της υπ' αριθμ. 560/2020 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αχαρνών πρέπει να απορριφθεί. Και τούτο διότι, η υπό κρίση έφεση στρέφεται κατά της ως άνω απόφασης του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, χωρίς να συμπροσβάλλονται με αυτήν και οι υπ' αριθμ. 314/2018 και 299/2019 εν μέρει οριστικές αποφάσεις. Ειδικότερα, η εν λόγω έφεση δεν στρέφεται ρητώς και κατά

των τελευταίων ως άνω αποφάσεων, ζητώντας την εξαφάνισή τους, αντίθετα, η εκκαλούσα ζητά, κατά παραδοχή κάποιου από τους λόγους έφεσης, να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη υπ' αριθμ. 560/2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αχαρνών και στη συνέχεια να απορριφθεί ως προς την ίδια η αίτηση της εφεσίβλητης. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, δεν έχει εφαρμογή ο κανόνας του άρθρου 513 παρ. 2 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τον οποίο, με την άσκηση της έφεσης κατά της οριστικής απόφασης, θεωρούνται συνεκκληθείσες όλες οι προεκδοσείσες μη οριστικές αποφάσεις, ακόμη και αν δεν απευθύνεται κατ' αυτών η έφεση (ΑΠ 203/2001, ΑΠ 1145/2005 ΝΟΜΟΣ), καθώς οι υπ' αριθμ. 314/2018 και 299/2019 εν μέρει οριστικές αποφάσεις περιέχουν και οριστικές διατάξεις και ως εκ τούτου θεωρούνται και ως προς αυτές συνεκκληθείσες, μόνο αν η έφεση διατυπώνεται ρητώς και κατά αυτών. Κατόπιν δε των ανωτέρω, η υπό κρίση έφεση πρέπει να εξεταστεί μόνο ως προς τη βασιμότητα των λόγων της που πλήττουν το κεφάλαιο της υπ' αριθμ. 560/2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, περί επανακαθορισμού των δόσεων στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 και ορισμού των δόσεων στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 του ν. 3869/2010. Και τούτο διότι η υπόθεση συζητήθηκε, κατά τη δικάσιμο της 28.9.2020 ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, με αντικείμενο δίκης τον επανακαθορισμό των μηνιαίων καταβολών στο πλαίσιο της ως άνω ρύθμισης, καθώς τον ορισμό των μηνιαίων καταβολών για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, χωρίς να κριθούν εκ νέου ζητήματα που κρίθηκαν οριστικώς με τις εν μέρει οριστικές υπ' αριθμ. 314/2018 και 299/2019 αποφάσεις, μεταξύ των οποίων το ορισμένο και νόμω βάσιμο της αίτησης και οι ενστάσεις που πρότεινε η καθ' ης η αίτηση. Ωστόσο, εν προκειμένω, οι λόγοι της ως άνω έφεσης (λόγοι έφεσης περί αοριστίας του δικογράφου της αίτησης και περί δόλιας περιέλευσης αυτής σε αδυναμία πληρωμών), δεν πλήττουν την εκκαλούμενη κατά το κεφάλαιο αυτής που αφορά την επανεξέταση της εισοδηματικής, περιουσιακής και οικονομικής κατάστασης της αιτούσας και ήδη εφεσίβλητης, μετά τη δημοσίευση των ως άνω εν μέρει οριστικών αποφάσεων, αλλά κεφάλαια - διατάξεις των τελευταίων, οι οποίες δεν είναι εκκαλούμενες ή συνεκκαλούμενες και συνεπώς τυγχάνουν απαραδέκτοι και ως τέτοιοι πρέπει να απορριφθούν.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση έφεση της εκκαλούσας κατά της υπ' αριθμ. 560/2020 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, πρέπει να απορριφθεί και να διαταχθεί η εισαγωγή του παράβολου, που κατέβαλε η εκκαλούσα στο δημόσιο ταμείο (άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ). Τέλος, δεν επιδικάζονται δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με

τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, η οποία, κατά την προκρινόμενη από το παρόν Δικαστήριο άποψη, εφαρμόζεται, αναλόγως, και στη δευτεροβάθμια δίκη (Αθ. Κρητικός, ό.π., σ. 429, ΜΠρΘεσ 38/2014 ΕλλΔνη 2014.1134, βλ. σχ. ΑΠ 286/2017 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 951/2015 ΝΟΜΟΣ, που δέχονται εφαρμογή της διάταξης αυτής και στην αναιρετική δίκη).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

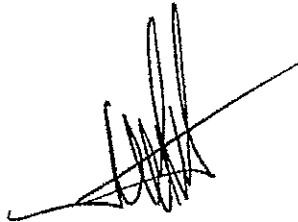
Δικάζει ερήμην των προς ους η κοινοποίηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Απορρίπτει την έφεση.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου της έφεσης στο δημόσιο ταμείο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 13/3/2025, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

